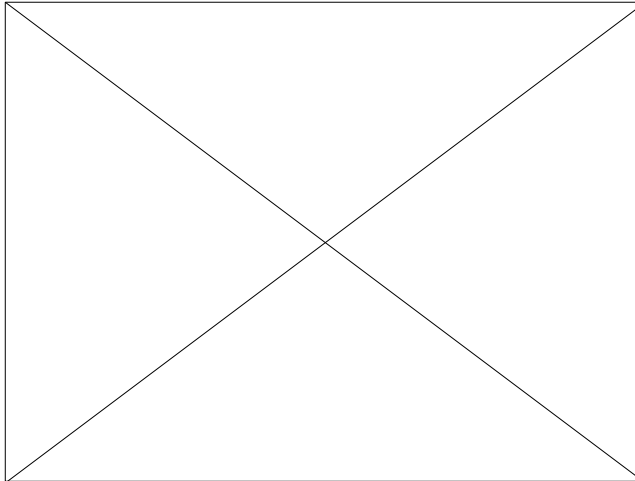

‘Meedoen en winnen bekroning op mijn werk’

door Bonnie van Leeuwaarde

27/09/2008

Paramaribo - Raúl Neijhorst is nu niet in Suriname, maar via e-mail interviewde de Ware Tijd hem. Hij is blij dat de Sufov op deze manier fotografen aan mekaar bindt en een platform kan zijn voor verschillende activiteiten om fotografie naar een hoger plan te brengen in Suriname.

“Want Suriname zit propvol talent en daarom had ik nooit verwacht dat ik één van de prijswinnaars zou zijn.” Hij studeert Technische Natuurkunde en is de officiële fotograaf van de Miss Suriname Verkiezing.

1. Je hebt niet alleen de eerste (1.000 US dollar), maar ook de tweede (500 dollar) en derde prijs (250 dollar) gewonnen. Wat is het eerste dat je dacht toen je dat hoorde?
“Ik kon mijn oren niet geloven. Ik werd door mijn broer gebeld, het was iets van 1 uur in de ochtend en ik sliep al. Hij wist het zelf ook niet zo zeker en toen werd ik even door Patrick Krolis te woord gestaan die het bevestigde. Nog steeds wilde ik het niet geloven! Het was en is gewoon onvoorstelbaar! Daarna belde een vriend, Marcel de Kom, met wie ik samen op de komende Nationale Kunstbeurs exposeer en die bracht ook het nieuws. En nog kan ik het gewoon niet geloven! Ik had van een prijs alleen maar kunnen dromen, maar drie prijzen..nee...dat gaat ver boven mijn verwachtingen! Sowieso ben ik heel blij en dankbaar! Ik ben blij dat de Sufov op deze manier fotografen aan mekaar bindt en een platform kan zijn voor verschillende activiteiten om fotografie naar een hogere level te helpen in Suriname. Want Suriname zit propvol talent en daarom had ik nooit verwacht dat ik één van de prijswinnaars zou zijn.
2. Waarom was je er niet zelf bij?
“Op dit moment studeer ik in Nederland en in september begonnen de colleges weer. Ondanks dat fotografie een grote hobby voor mij is, staat op dit moment mijn studie wel op de eerste plaats. Erbij zijn, was dus gewoon echt niet haalbaar, hoe graag ik ook wilde!”
3. In de catalogus staat dat je fotografie als een hobby beschouwt. Toch beoefen je het heel actief, heb je een thuisstudio, ben je de officiële fotograaf voor Miss Suriname. Is er nog sprake van een hobby of is het nu veel meer dan dat?
“Het is nog steeds een hobby en zo wil ik het de komende tijd ook houden. Ik ben wel enorm blij en trots dat ik veel mooie opdrachten en exposities heb mogen doen. Ik ben immers nog jong en nog niet zo lang bezig. Maar ik ben bang dat als ik het echt tot mijn beroep maak, dat ik dan mijn passie en hobby kwijtraak en dat wil ik niet! Bovendien investeer ik niet voor niets in mijn studie.”
4. Vijftien van de 102 geselecteerde foto's zijn van jou. Dat is het grootste aantal per persoon. Hoeveel had je ingezonden voor deelname?
“Ik had er in totaal 21 ingezonden, omdat ik moeilijk een keus kon maken voor een kleinere selectie. Dat liet ik dan eigenlijk over aan de jury. Maar dat er vijftien foto's door zijn gekomen, is natuurlijk een groot compliment. Ook voor mij een onverwacht aantal.”
5. Wanneer kom je weer naar Suriname?
“Ik hoop rond de volgende Miss Suriname verkiezing weer in Suriname te zijn en mijn steentje weer bij te dragen aan de missverkiezing, maar ook aan de fotografie in Suriname. Ik ben nu al met een activiteit bezig om een samenwerking te bewerkstelligen met de Sufov en een fotoclub hier in Nederland.
6. Kan je wat meer over jezelf vertellen? Waar je bent opgegroeid, hoe je in de fotografie bent gerold?

"Ik ben in 1981 geboren in Paramaribo, nakomertje van drs. HR Neijhorst en E.I. Neijhorst-Schultz en jongere broer van Henry, Achmed en Julian. Opgegroeid op Zorg en Hoop en Balona, bezocht ik de Glenn Weiss en JHN. Polanenschool, de St. Paulusschool en de Christus Koningschool en in 1998 slaagde ik op de AMS. In januari 2000 vertrok ik naar Nederland voor mijn studie Technische Natuurkunde aan de TU Delft. Ik heb ook een hele poos gebadmintond en een paar jaar op de volksmuziekschool gezeten. Met nog steeds een Surinaams paspoort ben ik dan ook Surinamer in hart en nieren!

Rond eind 2003 kwam ik in aanraking met fotografie. Begonnen als nieuwsgierigheidje met wat vriendinnen en sinds eind 2004 toch de smaak te pakken gekregen. Sindsdien ben ik steeds meer gaan oefenen en dat brengt ons naar het heden. In 2005 leerde ik mijn vriendin Liset kennen en samen beoefen ik met haar deze mooie hobby. Ik heb altijd een eigenwijze benadering binnen en naar de fotografie gehad.

Ten eerste fotografeer ik gewoon in mijn studentenkamer van 16 m2. Veel fotografen dromen van studio's van talloze vierkante meters. Lijkt mij ook top, maar het hoeft nu nog niet. Ten tweede heb ik geen opleiding gedaan, maar heb alles mezelf aangeleerd door middel van informatie in de bibliotheek en op het internet. Ten derde werk ik low budget. Geen dure flitslampen, maar goedkope bouwlampen/halogenlampen. Ook geen peperdure camera, maar gewoon een goede middenklasse. En ook geen dure achtergronden, maar katoenen doeken van de markt. Ook in het uiteindelijke resultaat ben ik vaak eigenwijs.

Het meedoen met Any Body, Any Image, het toelaten van 15 van de 21 beelden en het uiteindelijk resultaat zijn voor mij een bekroning op mijn werk, een enorme motivatie en een hart onder de riem! Vanaf nu zal ik proberen om nog meer mijn sporen in Suriname én Nederland achter te laten. Het prijzengeld zal ik dan ook besteden ten behoeve van de fotografie."

Foto/Collectie Neijhorst
Een zelfportret van de fotograaf.-.